

2 Petru - Comentarii Jean Koechlin

2 Petru 1:1-11

Petru incepe aceasta a doua epistola amintindu-le crestinilor ce au primit impreuna: „o credinta de acelasi pret“ (v. 1), „tot ce priveste viata si evlavia“ (v. 3) si „promisiunile cele mai mari si pretioase“ (v. 4). Credinta noastra, care-si insuseste tot ceea ce da Dumnezeu, nu trebuie sa ramana inactiva. Trebuie sa fie insotita de energia numita virtute (v. 5), pentru a ajunge la cunostinta (cuvant caracteristic acestei epistole). In acelasi timp, pentru a dispune deplin de toate puterile noastre, este absolut necesara infranarea, apoi rabdarea, care stie sa persevereze in efort. In acest «climat moral» se vor dezvolta relatiile noastre 1. cu Domnul: evlavia; 2. cu fratii: dragostea de frati; 3. cu toti: dragostea. Aceste sapte componente ale credintei alcatuiesc un tot, asemenea unei camasi de zale. Absenta lor are consecinte dramatice in viata crestinului: trandavie, sterilitate, miopie spirituala. El nu vede departe; credinta lui nu mai distinge la orizont cetatea cereasca, tinta calatoriei crestine (comp. cu Evrei 11.13...). Portile vesnice s-au ridicat deja pentru Hristos, Imparatul gloriei (Psalmul 24.7-9). Fie ca El Insusi sa ne acorde in suita Sa „din belsug intrarea in Imparatia“ Lui eterna!

2 Petru 1:12-21

Adevarurile dezvoltate in intaia epistola aminteau de descoperirile din Matei 16: suferintele lui Hristos, intemeierea Adunarii, casa spirituala zidita pe Stanca. Cea de-a doua epistola se bazeaza pe Matei 17, anuntand gloriile ce vor veni. Inca de la transfigurare, Petru, Iacov si Ioan II contempla pe Isus in «gloria minunata». Ei primesc insa porunca sa nu spuna nimanei despre aceasta inainte de invierea Lui. Acum a venit timpul pentru aceasta revelatie. Si Petru, care atunci fusese coplesit de somn (Luca 9.32), ii trezeste pe sfinti, amintindu-le aceasta scena (v. 13; cap. 3.1). El, care in mod nechibzuit propusese sa se faca trei corturi, primeste in prezent sa „dezbrace cortul lui“ pamantesc, in speranta ca se va bucura, pentru totdeauna de data aceasta, de prezenta lui Hristos, intr-un trup glorios (v. 14). Domnul ii aratase cand si cu ce moarte avea sa-L glorifice pe Dumnezeu (v. 14; Ioan 21.18,19). Frati si surori, curand vom fi si noi, la randul nostru, „martori oculari ai maretiei Sale“! Pe tot parcursul Scripturilor, lampa profetiei si-a indreptat raza spre gloria viitoare. Copilul lui Dumnezeu insa are o lumina si mai stralucitoare. Obiectul sperantei lui traieste in el: Hristos este Steaua (Luceafarul) de dimineata, care deja a rasarit in inima lui (v. 19; Coloseni 1.27b).

2 Petru 2:1-10

Sectele pierzarii sunt in floritoare in prezent. Aparitia lor ne-a fost anuntata cu mult inainte, pentru ca astazi sa nu fim nici mirati, nici descurajati (v. 1). Ele fac negot cu suflete (v. 3; Apocalipsa 18.13b). In capitolul 1, perspectiva gloriei viitoare a fost afirmata de o tripla marturie: viziunea anticipata de pe munte, profetia, in sfarsit, luceafarul splendid rasarit in inimile noastre. Tot asa si siguranta judecatii

care se va abate asupra lumii este intarita prin trei exemple: soarta ingerilor cazuti (Iuda 6), potopul (Matei 24.36...) si sfarsitul Sodomei si Gomorei (Iuda 7). Dar, din mijlocul unei generatii necredincioase, Domnul deosebeste si elibereaza pe cel care se teme de El (v. 9). In pofida mondenitatii sale, Lot era un om drept. Paranteza din versetul 8 arata ca Dumnezeu inregistreaza fiecare suspin al celor ai Sai. Dar Lot s-ar fi crutat de toate aceste framantari daca ar fi stiut, ca Avraam, sa aprecieze tara promisiunii. O pozitie falsa si indoielnica inaintea oamenilor este intotdeauna o sursa de mizerie pentru copilul lui Dumnezeu. Lot este imaginea unui credincios mantuit „ca prin foc“ (1 Corinteni 3.15). El nu va avea „din belsug intrarea in Imparatia“ Sa (cap. 1.11). Sa ne ajute Domnul sa nu ne asemanam cu el!

2 Petru 2:11-22

Pentru a rasturna adevarul stabilit in capitolul 1, Satan foloseste mereu aceleasi doua mijloace: se inversuneaza sa corupa – capitolul 2 – sau sa nege deschis, cum vedem in capitolul 3. Instrumentele pe care le foloseste pentru a rataci sufletele sunt prezentate aici in adevarata lor infatisare. Si ce groaznic portret au conducatorii religiosi, la care raul moral se impleteste cu raul doctrinar (v. 12-17; Matei 7.15)! Acesti oameni care le promit altora libertatea sunt ei insisi robi ai poftelor lor celor mai josnice (v. 19), pentru ca, lucru serios si pentru cel credincios, „fiecare este robul lucrului de care este biruit“. Este fiecare dintre noi liber, eliberat de Domnul? (Ioan 8.34-36; Isaia 49.24,25). Sau este inca legat cu un lant nemarturisit? Lumea este captivanta in sensul literal al cuvantului, ea retinand, ca un noroi (v. 22b), piciorul imprudent care se aventureaza in ea si murdarind, in acelasi timp, si sufletul (v. 20 spune de intinaciunile lumii). Sfarsitul capitolului denunta iluzia celor pe care un crestinism social sau intelectual i-a facut sa iasa momentan de pe calea pacatului. O reforma morala nu este o convertire.

2 Petru 3:1-10

Petru nu se teme de repetitii. El nu inceteaza sa le reaminteasca aceleasi adevaruri copiilor lui Dumnezeu (v. 1; cap. 1.12,13; Filipeni 3.1; Iuda 17). Nici noi sa nu incetam sa le recitim si sa meditam asupra lor. Exemplul potopului a revenit pentru a treia oara sub pana apostolului. Spre deosebire de aceia care ignora in mod voit tot avertismentul (Efeseni 4.18), preaiubitii Domnului nu trebuie sa ignore intentiile Sale. „Sfarsitul lumii“, despre care multi vorbesc fie cu teama, fie cu usuratate, nu va veni decat la momentul hotarat de El. Cerul si pamantul „de acum“ vor fi distruse atunci. Numai rabdarea lui Dumnezeu, care are in vedere mantuirea pacatosilor, a suspendat pana acum judecata. El vrea ca niciunul sa nu piara (Ezechiel 33.11). Si aceasta rabdare este si in favoarea batjocoritorilor care o contesta si care Il insulta. Insa omenirea este angajata intr-o „numaratoare inversa“ implacabila si va veni clipa din urma cand promisiunile auzite de atatea ori vor deveni dintr-o data realitati. Evenimentele se vor incheia indreptatind sperantele copiilor lui Dumnezeu, spre confuzia batjocoritorilor si a celor necredinciosi. Atunci va fi prea tarziu ca „sa vina la pocainta“ (v. 9b). Acum trebuie sa o faca.

2 Petru 3:11-18

Aceste ultime indemnuri nu se intemeiază, ca cele anterioare, pe „promisiunile Lui nespuse de mari și de scumpe” (cap. 1.4), ci pe nesiguranta a tot ce umple scena prezenta. Să facem din când în când un inventar mental al bunurilor pământești la care noi ținem mai mult, scriind dedesubt: „toate acestea deci urmând să fie descompuse...” (v. 11). Astfel vom fi puși în garda de a nu ne lega inima de ele. Cum ar trebui să ne stimuleze faptul că noi cunoaștem aceste lucruri mai dinainte, la o purtare sfântă (încă un cuvânt caracteristic lui Petru: vezi prima epistolă 1.15,17,18; 2.12; 3.1,2,16) și la evlavie! Nimic nu ne împinge mai mult la despartirea de lume și de rău decât gândul la întoarcerea iminentă a Domnului. Nimic mai mult nu incită atât la evanghelizare, cât aceasta, că venirea Lui va marca sfârșitul răbdării pentru mântuire (v. 15). Să ne cercetăm, astfel că venirea lui Hristos (v. 14; Filipeni 1.10) să ne găsească înaintați în har și în cunoștința Lui (v. 18), așa cum dorește El. Apostolul și-a încheiat lucrarea; este gata acum să-și „dezbrace cortul”. El ne dă întâlnire în ziua vesniciei, pe care credința noastră o anticipează și o salută, glorificându-L chiar de acum pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

clickbible.org